

Beregszászi Harangszó

A Beregszászi Szent Kereszt Plébánia hírlevele

X. évf. 1. szám. KARÁCSONY UTÁNI 2. VASÁRNAP
(2020.01.05.)

OLVASMÁNY Sir 24, 1-4; 12-16 **SZENTLECKE** Ef 1, 3-6. 15-18
Válasz: Az Ige emberré lett, és itt élt közöttünk.

Az evangélista előtt az a kép lebeg, hogy a Messiás, illetőleg a szent család életében ismétlődik a választott nép története: az Egyiptomból való kivonulás, a küzdelem a földi bajokkal és az Isten akaratához való igazodás. Isten gondviselő keze azonban velük van. A názáreti család volt az a keret, ahol az Isten Fia átélte a földi problémákat és ahol megtanulta az engedelmességet

EVANGÉLIUM Szent János könyvéből (Jn 1, 1-18)

Kezdetben volt az Ige. Az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben Istennél. Minden őáltala lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett. Őbenne élet volt, és ez az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben világít, de a sötétség nem fogadta be.

Föllépett egy ember, akit Isten küldött: János volt a neve. Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, ő csak azért jött, hogy tanúságot tegyen a világosságról. Az Ige az igazi világosság volt, amely a világba jött, hogy megvilágítson minden embert. A világban volt, és a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek; azoknak, akik hisznek benne, akik nem vér szerint, nem a test kívánságából, és nem is a férfi akaratából, hanem Istentől születtek. És az Ige testté lett, és közöttünk lakott. Mi pedig láttuk az ő dicsőségét, mely az Atya Egyszülöttjének dicsősége, telve kegyelemmel és igazsággal. János tanúságot tett róla, amikor ezt hirdette: „Ő az, akiről mondtam, hogy utánam jön, de megelőz engem, mert előbb volt, mint én.” Hiszen mi mindannyian az ő teljességéből nyertünk kegyelemből kegyelmet. A törvényt ugyanis Mózes által kaptuk, a kegyelem és az igazságosság azonban Jézus Krisztus által valósult meg. Isten soha senki nem látta, Isten Egyszülöttje, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkoztatta ki.

A HÉT SZENTJE Január 7-én Egyházunk Penyafori Szent Rajmund áldozópap emléknapját üli. Barcelona mellett, 1175-ben született. A barcelonai egyházmegye kanonokja lett, majd belépett a domonkos rendbe. IX. Gergely pápa rendeletére az egyházi jogi dekretálisok gyűjteményét állította össze. Rendje előljárójává választva igen jó szabályokkal irányította azt. Művei közül kiemelkedik a Summa casuum, amely a bűnbocsánat szentségének jó és gyümölcsöző kiszolgáltatásáról szól. 1275. január 6-án, Barcelonában halt meg.

Istenünk, te Penyafori Szent Rajmund áldozópap lelkét csodálatos szeretetre gyullasztottad a bűnösök iránt. Közbenjárására add meg nekünk, hogy a bűn rabságából megmeneküljünk, és szabad lélekkel mindig azt cselekedjük, ami kedves előtted.

ÉLET IGÉJE – 2020. JANUÁR

„Igen emberségesen bántak velünk” (ApCsel 28,2)

Kétszázhetvenhat hajótörött érkezett egy szigetre a Földközi-tengeren, miután két hétig hánykódott a hajó a viharban. Ezek az elázott, kimerült és rémült emberek megtapasztalták tehetetlenségüket a természeti erőkkal szemben, és szembetalálták magukat még a halállal is. Volt köztük egy fogoly, aki Róma felé tartott, hogy ott a császár ítéletet mondjon felette.

Igaz, manapság is hasonló híreket hallunk, de ez Pál apostol története, aki Rómába tartott, hogy ott a vértanúsággal koronázza meg evangelizációs tevékenységét.

A Gondviselésbe vetett rendíthetetlen hite tartotta fenn őt, és annak ellenére, hogy fogoly volt, bajtársainak is segítségére tudott lenni, míg el nem vetődtek Málta partjaira.

Itt a sziget lakói eléjük mentek, és odahívták őket fölmelegedni egy nagy tűzhöz, és gondoskodtak róluk. Három hónap múlva pedig, a tél vége felé, ellátták őket mindennel, amire szükségük volt ahhoz, hogy biztonsággal tovább induljanak.

„Igen emberségesen bántak velünk”

Pál és hajótörött társai nagyon meleg és konkrét emberséget tapasztaltak a helyiek részéről, akikhez addig még nem jutott el az evangélium fénye. Nem sietősen vagy személytelenül fogadták őket, hanem a vendégek szolgálatára álltak, kulturális, vallási vagy társadalmi előítéletek nélkül. Ez csak akkor lehetséges, ha az egész közösség és az egyes személyek is magukra veszik a problémát. Minden ember természetéből adódóan képes arra, hogy befogadja a másikat. Mint teremtmény magában hordozza az irgalmas Atya képét, akkor is, ha még nem lobbant benne lángra a keresztény hit, vagy meggyengült. Az ember szívébe van írva ez a törvény, melyet Isten ígéje Abrahámtól fogva Jézus egészen meglepő kijelentéséig fénybe helyez és nagyra tart: „Idegen voltam, és befogadtatok.” Az Úr fölkínálja kegyelmének erejét, hogy a mi törekény akaratunk eljuthasson a keresztény szeretet teljességére.

Pál ezzel a történettel arra is tanít, hogy bízunk Isten gondviselés-szerű közbelépésében, és ismerjük fel, értékeljük a sok jót, amit mások konkrét szeretetéből kapunk, akikkel az élet összehoz.

„Igen emberségesen bántak velünk”

Az apostolok cselekedeteinek ezt a versét javasolták a Málta szigeten élő különböző felekezeti keresztények az egység imahetére mottóul 2020-ban.

Ezek a közösségek nagyon sok kezdeményezést indítottak el köztük a szegények és a menekültek javára. Étel osztanak, ruhát és játékot a gyerekeknek, valamint angol nyelvet oktatnak, hogy segítsék a társadalmi beilleszkedést. Szeretnék növelni a befogadó-képességüket, és ezzel egyidőben elmélyíteni a közösséget a különböző egyházakhoz tartozó keresztények között, hogy a közös hitükről tudjanak tanúságot tenni.

Mi vajon hogyan teszünk tanúságot testvéreinknek Isten szeretetéről? Hogyan járulunk hozzá, hogy egységes családok, szolidáris települések és igazán emberséges társas kapcsolatok épüljenek? Chiara Lubich ezt ajánlja:

„Jézus megmutatta nekünk, hogy szeretni azt jelenti: elfogadjuk a másikat, ahogy van, úgy, ahogy Ő elfogadott mindannyiunkat. Elfogadjuk a másikat, ízlésével, gondolataival; hibáival, azzal együtt, hogy más, mint mi vagyunk. [...] Ez azt jelenti, hogy magunkban helyet készítünk neki, elűzve szívünkben minden elhamarkodott véleményt, ítéletet és ösztönös elutasítást. [...] Akkor szerezzük a legnagyobb dicsőséget Istennek, ha erőfeszítéseket teszünk, hogy elfogadjuk a felebarátunkat, mert így vetjük meg a testvéri közösség alapjait. Semmi nem okoz akkora örömet Istennek, mint az emberek közötti igazi egység. Az egység Jézust hívja köznénk, és az Ő jelenléte mindent átfőrnél. Így közeledjünk hát minden felebaráthoz, fogadjuk el őt teljes szívünkben, hogy előbb vagy utóbb megszülessen vele a kölcsönös szeretet.” **Letizia Magri FERENC PÁPA AZ ÚJÉVI MISÉN: EMBERSÉGÜNK SZINTJÉT AZON MÉRHETJÜK LE, AHOGYAN EGY NŐ TESTÉVEL BÁNUNK!**

2020. január elsején délelőtt a Szentatya a Szent Péter-bazilikában mutatott be szentmisén tartott beszéde.

„Amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született” (Gal 4,4). Asszonytól született: így jött el Jézus. Nem felnőttként jelent meg a világban, hanem, ahogy az evangélium mondta, „méhben fogant” (Lk 2,21): ott tette emberségünket magáévá napról napra, hónapról hónapra.

Egy nő méhében Isten és az emberiség egyesültek, hogy soha többé ne hagyják el egymást: Jézus a mennyben most is abban testben él, amelyet anyja méhében felvett. Istenben ott van a mi emberi testünk!

Az év első napján ezt az Isten és ember közötti nászt ünnepeljük, mely egy nő méhében kezdődött. Emberségünk örökké Istenben lesz, és Mária örökké Isten anyja lesz. Ő nő és anya, ez lényegi fontosságú. Tőle, a nőtől köszöntött ránk az üdvösség, és ezért nincs üdvösség a nő nélkül. Benne Isten egyesült velünk, és ha egyesülni akarunk vele, akkor ugyanazt az utat kell járunk: Mária, a nő és anya által. Ezért kezdjük az évet a Szűzanyának, annak nőnek a jegyében, aki Isten emberségét szötte. Ha emberséget akarunk szólni napjaink vetülekeire, a nőtől kell újraindulnunk.

Asszonytól született. Az emberiség újjászületése a nőtől kezdődött. A nők életforrások. Mégis folytonosan bántalmazzák, verik, meg-erőszakolják őket, arra kényszerítik, hogy prostituálják magukat és elvetessék a méhükben hordozott életet. A nőkkel szembeni minden erőszak Isten megszenteltetésére, aki asszonytól született. Az üdvösség egy nő testéből érkezett az emberiség számára: emberségünk szintjét azon mérhetjük le, ahogyan egy nő testével bánunk. Hányszor feláldozzuk a nő testét a reklám, a profit, a pornográfia profán oltárán, hányszor kizsákmányoljuk mint használandó látványosságot?! Ki kell szabadítanunk őt a fogyasztás világából, tisztelnünk és becsülnünk kell! A nő teste a legnemesebb test a világon, hiszen megfoganta és világra szülte a Szeretetet, mely üdvösséget hozott nekünk! Ma az anyaság is megaláztatást szenved, mert az egyetlen növekedés, mely érdekel minket, a gazdasági növekedés. Vannak anyák, akik reménytelen, kockázatos utakra adják fejüket, mert kétségbeesetten jobb jövőt szeretnének adni méhük gyümölcsének, de kellő létszámon felülinek ítélik őket olyan emberek, akiknek tele van a hasa, de dolgokkal, szívükbe pedig egy csöppnyi szeretet se szorult.

Asszonytól született. A Biblia elbeszélése szerint a nő a teremtés csúcspontját jelenti, mint az egész teremtés összefoglalása. Ő ugyanis az egész teremtés célját magában foglalja: az élet megszületését és őrzését, a közösséget mindennel, a törődést mindennel. Ez az, amit a Szűzanya tesz a mai evangéliumban. „Mária – mondja a szöveg – megőrizte szívében mindezeket a dolgokat, és kereste értelmüket” (Lk 2,19). Mindent megőrzött: az örömet Jézus születéséért és a szomorúságot a Betlehemben megtagadott vendéglátás miatt; József szerelmét és a pásztorok csodálkozását; az ígéreteket és a jövő bizonytalanságát. Mindent a szívébe fogadott, és a szívében minden a helyére került, még a bajok is. Mert mindent szeretettel elrendezett a szívében, és mindent Istenre bízott.

Az evangéliumban Máriának ez a cselekedete másodszor is visszatér: Jézus rejtett életének végén a szöveg ugyanis azt mondja, hogy „anyja mindezeket megőrizte szívében” (Lk 2,51). Ez az ismétlés megérteti velünk, hogy a szívben őrzés nemcsak egy szép gyakorlat, hanem ez szokása volt. A nők sajátja az, hogy szívükbe fogadják az életet. A nők megmutatják, hogy az élet értelme nem dolgok folyamatos előállítás, hanem a meglévő dolgok szívünkbe fogadása. Csak azok látnak jól, akik szívükkel néznek, mert képesek „belátni”: meglátják a személyt hibái ellenére, a testvért gyengeségein túl, a reményt a nehézségekben, Istent mindenben.

Az új év kezdetekor tegyük fel magunknak a kérdést: „Tudok-e a szívemmel nézni? Tudok-e a szívemmel nézni az emberekre? A szívemben hordozom-e az embereket, akikkel együtt élek, vagy tönkreteszem őket a pletykálkodással? És mindenekelőtt: az Úr van-e szívem közepén? Vagy más értékek, más érdekek, az előmenetelem, a vagyon, a hatalom?” Csak akkor tudunk törődni az élettel, és csak akkor tudjuk legyőzni a körülöttünk lévő közömbösséget, ha az életet a szívünkben hordozzuk! Kérjük ezt a kegyelmet: hogy azzal a vággyal éljük meg ezt az évet, hogy másokat a szívünkbe fogadjunk, és törődünk másokkal. És ha jobb világot akarunk, olyat, amely a béke otthona, és nem háborús övezet, akkor viseljük szívünkön minden nő méltóságát! A béke fejedelme nőtől született. A nők békét adományoznak és békét közvetítenek, teljesen be kell hát vonni őket a döntéshozatali folyamatokba! Mert amikor a nők továbbadhatják ajándékaikat, a világ egységesebb és békésebbé válik. Ezért a nők számára elért minden eredmény az egész emberiség számára elért eredmény.

Asszonytól született. Jézus, amint megszületett, visszatükröződött egy nő szemében. Tőle kapta az első simogatásokat, őrá mosolygott vissza először. Vele indította el a gyengédség forradalmát. Az Egyháznak, a kised Jézusra nézve, folytatnia kell ezt! Az Egyház nő és anya, és a Szűzanyában talál rá megkülönböztető vonásaira. Látja őt, a szeplőtelen, és feladatának érzi, hogy nemet mondjon a bűnre és a világiasságra. Látja őt, a termékeny, és feladatának érzi, hogy hirdesse az Urat, megszüljje őt az emberek életében. Látja őt, az anyát, és feladatának érzi, hogy minden embert gyermekeként fogadjon. Ha az Egyház közeledik Máriához, akkor újra rátalál önmagára, visszatalál középpontjához és egységéhez. Az emberi nem ellensége, az ördög viszont próbálja megosztani, előtérbe

helyezni a különbözőségeket, az ideológiákat. De nem értjük az Egyházat, ha a trendekből, az ideológiákból, a szerepekből kiindulva nézzük: megragadunk belőle valamit, de nem az Egyház szívét. Mert az Egyháznak anyai szíve van. És mi, gyermekei, ma megszólítjuk Isten anyját, aki hívő népként egyesít minket. Ő, anyánk, ébressz reményt bennünk, hozd el nekünk az egységet! Üdvösség asszonya, rád bízunk ezt az évet, őrizd meg szívedben! Köszöntük téged: Isten szent anyja!

PLÉBÁNAI HIRDETÉSEK

+ Már lehet jelentkezni **házszenelőre** a plébánia irodában vagy a sekrestyében.

+ Szűcs Nelli színésznő felajánlásából egyházközségünk tagjai számára lehetőség nyílik ellátogatni a **Nemzeti Színházba és megtekinteni a Tartuffe című darabot Trill Zsolt főszereplésével.** Indulás: 2020. január 25-én, reggel 6:00-kor. Visszatérés közvetlenül az esti előadás után. Az utazás díja: 300 UAH. Jelentkezés a plébániai irodában.

+ A sekrestyében és a plébánia irodájában már kapható a **Beregszászi Római Katolikus Egyházközség 2020-as színes falinaptára!**

+ Aki még nem fizette be a 2019-es **egyházi hozzájárulást**, kérjük, hogy a sekrestyében vagy az irodában pótolja.

IGENAPTÁR

Január 5. vasárnap: Karácsony 2. vasárnapja

Sir 24,1-4.12-16 Zsolt 147 Ef 1,3-6.15-18 Jn 1,1-18

Január 6. hétfő: Urunk megjelenése, Vízkereszt (parancsolt ünnep): Iz 60,1-6 Zsolt 71 Ef 3,2-3a.5-6 Mt 2,1-12

Január 7. kedd: 1Jn 3,22-4,6 Zsolt 2 Mt 4,12-17.23-25

Január 8. szerda: 1Jn 4,11-18 Zsolt 71 Mk 6,45-52

Január 9. csütörtök: 1Jn 4,19-5,4 Zsolt 71 Lk 4,14-22a

Január 10. péntek: 1Jn 5,5-13 Zsolt 147 Lk 5,12-16

Január 11. szombat: 1Jn 5,14-21 Zsolt 149 Jn 3,22-30

KERESZTELES/HÁZASSÁG/TEMETÉS:

Házasság: Mitre István – Pálincák Szvetlána – 2019.12.28.

TAKI (Találd ki!)

Egy felszólítás, egy biztatás, amit a pásztorok mondanak egymásnak, s természetesen nekünk.

Megadott szavak: PÁSZTOR, BETLEHEM, ANGYAL, MÁRIA, JÓZSEF, JÁSZOL, KISED, GYERMEK, SZENTLÉLEK, ÜDVÖZÍTŐ, ÉG, FÖLD, AJÁNDÉK, SZERETET

P	M	A	N	G	Y	A	L	E	N	S	J
A	M	A	R	I	A	Ü	N	K	B	Z	E
S	E	Ü	D	V	Ö	Z	I	T	Ó	E	T
Z	H	L	E	H	E	M	B	L	E	N	N
T	E	É	Z	Z	Ü	K	J	O	M	T	E
O	L	G	A	T	Ö	K	Ó	Z	R	L	K
R	T	E	T	E	R	E	Z	S	T	É	É
D	E	D	S	I	K	M	S	A	É	L	D
N	B	T	E	K	E	R	E	J	T	E	N
A	M	E	L	Y	E	E	F	K	E	K	A
T	F	Ö	L	D	A	Y	Z	Ü	R	H	J
I	R	Ü	L	A	É	G	D	O	T	T	A

HETI MISEREND

Január 6, hétfő: 08:00 - Macsola

10:00 - Beregszász

12:00 - Ardó

Január 7, kedd: 16:00 - Beregszász

Január 8, szerda: 08:00 - Beregszász

Január 9, csütörtök: 08:00 - Beregszász

Január 10, péntek: 08:00 - Beregszász

Január 11, szombat: 15:30 - Macsola

16:00 - Beregszász

Január 12, vasárnap: 08:00 - Ardó

10:00 - Beregszász

BEREGSZÁSZI RÓMAI KATOLIKUS SZENT KERESZT PLÉBÁNIA

web:beregszasziplebania.org.ua

Felelős szerkesztő: Bunda Rita

Ukrajna, 90200 Beregszász, Bethlen u. 2.

Tel: +380954982704

e-mail: beregszasziplebania@gmail.com

